

लुप्त चंद्र

मिजलेल्या दूर गावातून
एकली तु वेशीवर
धुक जड धंड आसमंती
छत्री कुलगाळरी

रस्ता लपुन संधी प्रकाशी
आगस्त दहं विंदुची
रुपेरी चंद्र समोरी लावरा
बरसात चांदण्याची

लामुन दीप दूर उंचावरी
मंद प्रकाश सरी
सावली व्याकुळ उमळी
धुसर गवतावरी

राखाडी डगांचे गंधकोची
गाव बसला लपुन
आण्णा भाका घेताना
कसे गेली हरपून

शेवटची सुटले गाव
नाच मागे उगून
स्वप्न उरी घेऊन परतलो
मळभ आले भक्तन

एकाकी उभा माळवरी
भजन हददतून
छिन्न चित्र क्षितिजावर
लुप्त चंद्र बघून

ऋतु बदलले वर्ष पालटली
शोधली आठवणीतून
समई बोधदा देवूर झाला
मन मंदिरातून

प्रफुल्ल ठाकरे
अमरावती

रंग कोणता मनाचा..

रंग कोणता मनाचा
कोणी सांगेल का मला?
हास्यामागे दडलेले दुःख,
दिसले का कधी कुणाला?

कधी मायेचा पाऊस असतो
कधी आठवणीची तर असतो
कधी बरवटल्या गोष्टी असतो
कधी अशोल भावनांचा दरवळ असतो....

मन कधी भावनांचे जाळे तर
कधी निवृत्ती आभाळासारखे
कधी लाल उदकटनेचे प्रेमाचे
तर कधी शुभ्र मिर्मिक पाण्यासारखे....

मन नालांच्या रंगीनी सजेते
मग स्वनांची उधळण होते
दुःखाच्या सावलीतही कधी
आनंदाची पावली फुटते....

मनाला नसतो एकच रंग
क्षणाक्षणाला बदलत राहतो
ज्याला जेस समजून घ्याल
तसाला मनरंग खुलत जातो

रंग कोणता मनाचा? खर तर
हा प्रश्नच मला खूप आवडला
मन ओळखला आलं जेव्हा
त्याच्या जीवनात रंग अधिक खुलला...

वसुधा वैभव नाईक,
पुणे

श्रद्धा

श्यामनामाचा जप ओठी, श्यामही हरिनाम झाला,
राघेच्या अंतःकर्णी कृष्ण परमधाम झाला।
यमुना, कंदव, वृंदावन सारे साक्षी भावाचे,
एक बासरीच सूर त्रिधा निव प्रणाम झाला।

नाही इच्छा वैभवाची, नाही स्वर्गसुखाची आशा,
चरणचुळीचा कण मिळता जीवनाचा राम झाला।
मिरहाच्या ज्वालांमध्ये प्रेम अधिक उजळत गेले,
अश्रूचा प्रत्येक वीर भलीचा अधिक झाला।

कृष्ण गेले दूर तरीही दूर कधी ते नव्हते,
राघेच्या निमं छ चित्ती नित्य त्यांचा वास झाला।
"मीपणा"चा त्याग करून सर्वस्व त्यांना अर्पित,
देह जरी राघेचा होता, आत्मा धन्यधाम झाला।

उद्धवही थक होऊनी प्रेमभक्ती पाहत राहिला,
ज्ञानाचा अभिमान त्याचा राघेपाशी लोप झाला।

'जयश्री' म्हणे भक्ती अगो दुर्गाळ विभुनामध्ये,
राघेच्या प्रेमाभुनी भक्तच भगवान झाला ॥

सौ. जयश्री अर्जुन मुंडे
अंबाजोगई

जाहिरात

गणेश पावतो नवसा
मंडळे करी जाहिरात
भक्तमंडळी रे सक्रीय
दर्दा वाढवी रातोरात

विश्वास देवी भाविक
उत्सुक भावनाभरात
ओष इधवा वाढावा
असो ईश्वर घराघरात

सोलिजिटीनाबोलवावे
नेत्यांची काळा बरात
फटाफट पावती फाटे
देण्याचे ओषजोरात

नाटक तोरण बांधावे
विक्रमी विक्री हारात
सोने नाणी भेटी बसत
फळे मिठायात खेरात

व्यवसाय ते तेजीमध्ये
लक्ष्मी अवतरते दारात
भाव रे अवघे सव्या
बागोनिंग ना करे दारात

मिळीयाला करे तेनात
लोण पसारी क्षणार्धात
नास्तिकही आस्तिक
माणसपिला स्वर्धात

विज्जानर वैई मदतीस
नाम घ्या जरी मनात
सावली रे पायाखाली
कशासकहता उन्हात

समुद्रप्रेम

महोत्सव हा सर्वाचा
असो गरीब वा नरेश
काही ना आडकाठी
सर्वांना समुद्र प्रवेश

विचार पूर्वक घातले
पाळावेनिमामादेश
जसवा रे पावित्र्याचा
उचित जाता सन्देश

प्रतिष्ठा लावे पणाला
निष्ठा करतात निदेश
कसे करी आयोजन
असते महत्त्व विधेय

नकोकायचे उत्सवच
न ओढावेनक्षणापेथ
महाउत्साव उच्चावत
आचरवे अतिआवेश

किजे बाजे कर्कशाते
होतात अत्यंत क्लेश
पडते काढत कानाचे
निर्लज्जते न कलेश

विशिष्ट धर्मजातीस
सततककतात उपदेश
नियमपालनसर्वस्व
अवश्यक रसपदेश

कुणीतरी करी प्रमाद
न्यास जातो दुनोईश
मनातून उमली प्रेमा
पुरेसा नसतो रे आदेश

हेमंत सुमनस पुणे
9720306996...

सुखदुःखाचे मोजमाप

जीवनी कसे जगायचे माणसाला कळेना
सुखाचे गणित त्याला समजता समजेना
धडपड करतो सदैव सुखाच्या सोधासाठी
म्हणुनी आटापिटा करतो पेशांसाठी

समाधान कशात असते त्यालाही कळेना!
धन,विवाहा शोध त्याचा थांबता थांबेना!
ओरबाडून दुस-यांचे सुख कधी ना मिळते
त्यासाठी,मनाचे मोठेपण हो!असावे लागते

माणसा!सुख कधीही न विकत मिळत असतं
दुःख न मागताही शैवय परतार पडत असतं
सुखदुःखाची समजून घे माणसा!तु ही कथा
मग,दूर होतील तत्त जीवनाच्या सा-या व्यथा

जमली ना तुज कधीही जीवन जगण्याची रीत
फक्त जमविलीस जीवनी अमाप पैशांची रीत
मध्यजन्माचा अर्थ तुजला कधीही न कळला
अमुल्य जीवनाचा सारा जमून तुझा व्यर्थ गेला!

माणसा! सुखदुःखाचे नसते कधीही मोजमाप
कधी कळणार सांग! अमुल्य जीवनी तुजला!
घालशील लगाम जेव्हा,तुझ्या अतिमोही मनाला
तेव्हा,खे सुखसमाधान जीवनी तुझा व्यर्थ तुजला

काव्यरचना:
मुमुक्षु विवेकाकर, पुणे
९२२९३५६९९९

गौराईची आरती

१ गौराई आली हो आमुच्या दारी
नीरक्षर विपुनी स्वागत मी करी
कुंकुम पावले फिरती घरी
समुद्धीचा वसा घेऊन करी.
जय देवी जय देवी. ॥१॥

२ श्रवण-भादव्याचे फुलणी मकर
कराते जीकव्याची संततवार
नटली बसुंधा निवळतून
तुझ्याकता चली पूजा सुंदर.
जय देवी जय देवी.
जय देवी जय देवी गौराईमाते...॥२॥

३ पुराणवचनांचे केला स्वयंपाक
घरात गोकुळ झाले, जमले गणगोत्र
गोडाघोडाचे भोजन करी
मांगव्य दुःखाला बाजूला सारी.
जय देवी जय देवी.
जय देवी जय देवी गौराईमाते...॥३॥

४ श्रुतिविधानाचा समजा पसारा
तंताने भला भक्तास सारा
चंद्रमंगळ्याने अक्काशी फिरती
तरी तुम्ही न माते कराते आरती.
जय देवी जय देवी.
जय देवी जय देवी गौराईमाते...॥४॥

५ नास्तिक बुद्धी तरीही आस्तिक मन
याला जीवन ऐसे नामाभिधान
निमोही रूपात तू निराकर
आनंदी जगण्याचे एक समधान.
जय देवी जय देवी.
जय देवी जय देवी गौराईमाते...॥५॥

© डा. निमोही फडके. ठाणे

॥ जय देव जय देव ॥ जय मंगलमूर्ती

१ जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती
आनंदे उल्लास करू या आरती
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती ॥ धु ॥

२ चिंताग्रस्त भक्त झाले धरतीवरती
सुखकंदी दुखहतां जगती हो कितली
संकटातुनी करा हो सकलांची मुक्ती
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती ॥ २ ॥

३ तव चरणी भक्तजन प्रार्थना करिती
संकटकाळी रक्षावे हो मंगलमूर्ती
साकडे घालितो करा तुम्ही पूर्ती
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती ॥ २ ॥

४ कामनापूर्ती करावी हो मंगलमूर्ती
भक्त मनोमनी संतोष हो पावती
कवी अरुणादास म्हणे एक आरती
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती ॥ ३ ॥

५ जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती
आनंदे उल्लास करू या आरती
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती ॥ धु ॥

कवी-अरुणादास
अमृत वि. देवगळे
९८५०१७७३४२

गौराई

आली गौराई गौराई
तिला नटवा सजवा
दुर्वा आघाडा फुलांनी
सण गौरीचा गाजवा

सडा रांगोळी अंगणी
सप्तरंगी ती आरास
शोभा वाढवू घरासाठी
बांधू तोरण दारास

लेकी आल्या माहेराला
लाड पुरवू तयांचे
साडी चोळी नी बांगडी
ताट पंचपहचनावे

दारी कुंकवाचे ठसे
कोण आले कोण आले
सोनियाच्या पावलांनी
माझ्या गौरीची पाऊले

सारा आनंदी आनंद
घरी सोहळे देखणे
गाऊ आरती कीतुके
घेऊ थाटात उखाणे.

सौ.रचना गि. वरोकर

मोदक रे मोदका

मोदक रे मोदका, गोड गोड मोदका,
गणरायाच्या आवडीचा तू मोदका! ॥१॥

गुळ-खोबऱ्याचा गोड भरणा,
सुगंध तुझा भारी ना!
उकडीचे ते शुभ आवरण,
खाता मिळे आनंदधान! ॥१॥

मोदक रे मोदका, गोड गोड मोदका,
गणरायाच्या आवडीचा तू मोदका! ॥२॥

आईच्या हातची सुंदर कला,
आवडतो सर्व घराला!
नैवेद्यात तू पहिला मान,
तुझ्याविना अपुरा सण! ॥२॥

मोदक रे मोदका, गोड गोड मोदका,
गणरायाच्या आवडीचा तू मोदका! ॥३॥

बाप्पा म्हणतो "खूपच छान",
तुझ्यामुळे वाढे मान!
लहान-मोठे सारे गाती,
मोदकाची गोड कहाणी! ॥३॥

मोदक रे मोदका, गोड गोड मोदका,
गणरायाच्या आवडीचा तू मोदका! ॥४॥

सौ. जयश्री अर्जुन मुंडे
अंबाजोगई

किती वाट पाहू तुझी

कुठे आहेस लपला,
आस ह्या मातीला तुझी.
पाठव रे पाणी देवा,
किती वाट पाहू तुझी.

थकला हा बळीराजा,
तरी मन स्थिर असे.
नाही दिली साथ जरी,
उपाशी कुणास ठेवत नसे.

मनी आस्त्राही प्रचंड,
देवा तुझ्या हाग भेटीची.
कट करी वर्ष भरी,
वाट पाही ती वारीची.

डोळे उघड हे देवा,
आपुष्य संपत आले.
खेळ सुरू जन्म मृत्यू,
आता किती जण चाले.

भक्ती कर्म कार्य कर,
मार्गावर साथ तुझी.
का भेटे अखेर क्षणी,
किती वाट पाहू तुझी.

शेतकरी आहे...
म्हणूनच देश आहे...

तुषार राजेश लाखे.
वरोरा जिज्ञा चंदपूर.

बा विठ्ठला!!

बा विठ्ठला हरी। ग्रंथ आध्यात्मिक।
तो प्रतिनिधिक। जगाधिया।

पुष्य समर्पित। लेखनी धार्मिक।
नाव अलीकिक। ग्रंथाधिया।

असे भावस्पर्शी। मनी अनुभूती।
धन्य झाली मती। देखोनिया।

भक्तीभाव निती। माउली चरणी।
अर्भग वाहिनी। अप्रिलिया।

शब्द सागराची। उत्स्फूर्त मनाची।
रचना कवीची। जाणोधिया।

सवे कवितेची। गोडी अर्भगाची।
गाथा पंढरीची। पाहोनिया।

श्री हरी कृपेने। भाग्यवंत जती।
समाधान चिन्ती। वाटोझाली

साद बांधिलकी। शब्द सुमनांची।
हाक अंतरीची। विव्हराया।

प्रफुल्ल ठाकरे
अमरावती

पंचस्थान चिंतामणी

१ अष्टविनायकात असे पाचवे स्थान
पुष्पभूमी प्रांती थेऊर गावी असे
मूळा मुळा नदीतीरकंदवृक्षाखाली
पेशवेआराध्यदेवत चिंतामणी वसे

२ ब्रह्मदेवाची तपश्चर्या फळा आली
मनशांतीची आराधना सफल झाली
कपिलरूपीचिंतामणीरत्नपळकी
गुणासुर,गणेशाराधने प्राप्तीझाली

३ पूर्वाभिमुख असे मंदीरभक्तीचेस्थान
सुरसंस्कृतिचा घडे इतिहास सुमंगल
शुभभाग्यालाचा भाव मनी प्रार्थना
नित सदाभावनेची ज्योतफुले सुज्जल

४ अभिजित ऐश्वर्यवान राजानिपुत्रिक
समृद्धी,वैभवात मनीअसेदुःखभारी
वैश्यम ऋषीचा उपदेशे गणेशसेवा
तपश्चर्याफल पुरातनप्राप्तीहर्षभारी

५ ऐसे दैवत स्वयंभू गणेश चिंतामणी
वामशुंड,नेत्रीहिरचमकती रक्तवर्णी
चिंता,क्लेश दुःख सारे बापाचरणी
भक्तजन होती निरिच्छित देवाशरणी

स्वप्नगंधा सतीश अंबेतकर
Artist.

आभाळमाया

असते एखादी अशीच कुठलीतरी आठवण,
असते केलेली मनाच्या कोपण्यात साठवण.

असतो एखादा चुकलेला कयास,
असतो व्यर्थ कोणाचातरी प्रयास.

असते कथितरी पल्लवित झालेली आशा,
असते उगाचच पदरी पडलेली निराशा.

असतो बाळगलेला मनोमनी आशेचा किरण,
असतो त्रास होत जिवाला, जाड होता अंतःकरण.

असते एखादी गोष्ट ओठांवर येऊन थांबलेली,
असते मनात धक्की खुणगाढ बांधलेली.

असतो दूरवर चमचमत अढळणें धुवतारा,
असतो पहाटेपर्यंत लुकलुकत शुकतारा.

असते केलेली हळकर क्षणांची अलवार जपणुक,
असते सलत मनामध्ये ती अपमानास्पद वागणुक.

असतो एखादा सल मनात खोलवर रुजलेला,
असतो कथितरी अंदोल सपशेल फसलेला.

असते एखादी ठेव अनपेक्षितपणे लागलेली,
असते खुणगाढ मनात पक्की बांधलेली.

असतो झालेला कथितरी रंगाचा बेरंग,
असतो अंतर्बाह्य ढवळून निघालेला अंतरंग.

असते हृदयात हळुवार जपलेली अपार माया,
असते साठवलेली मनात विशाल अशी आभाळमाया.

©शेखर देशपांडे

मराठी

अभिजात
राज्य भाषा

दर्जा राज्य भाषेचा मिळाला

बुलंद झाला आवाज

आज मराठी भाषेचा
प्राप्त होई दर्जा तीला
अभिजात राज्य भाषेचा ॥ १ ॥

केंद्र सरकारकडे महाराष्ट्राचा
झाला सतत पाठपुरावा
दृढ विचार होई केंद्र सरकारचा
दिला दर्जा मराठी भाषेला ॥ २ ॥

आनंद द्विगुणीत झाला
महाराष्ट्रीयन जनतेचा
आशा पल्लवित झाल्या
मराठी भाषेच्या सन्मानाने ॥ ३ ॥

जिम्मेदारी महाराष्ट्र सरकारची
भाषेचा विकास सहर्ष करण्याची
नको दिरंगाई योजना करण्याची
पाहू नका वाट पुन्हा आंदोलनाची ॥ ४ ॥

आर.पी. दुसे
छ. संभाजीनगर
9422202747.

प्रिय आमची शाळा

प्रिय आमची शाळा
वाटते खूप छान
ज्ञानमृत पिऊनी
गातो आम्ही गुणगान

इतिहास डोकावून पाहता
शूरवीरांचे होते स्मरण
मातृभूमीच्या रक्षणासाठी
स्विकारले त्यांनी मरण

ग्रह ताऱ्यांचा अभ्यास
शिकविते भूगोल
कथा कवितेतून उमलते
शब्दांचे मौल

माणविक उत्क्रांती करीता
छेप घेतली विज्ञानाने
नवतंत्राचा संदेश देत
काम सुलभ केले सांगकाने

गुरुजनांचे मार्गदर्शन होता
शिकतीने फुलते तनमन
प्रिय वाटते आमची शाळा
इथेच घडते जीवन

रवींद्र चानीकवार
मु.पो.ता.महागव
जि.यवतमाळ
मो.९९९९५५९१०६

प्राजक्ताची फुले

कवी पाडगावकर

ग्रंथा प्राजक्ताची फुले
तालावर गाणे गात
नाचायचो आम्ही मुले..(१)

मुद सुगंधी,नाजूक
फुले ही मनमोहक
औषधाने परिपूर्ण
खरा संस्कृतीचा बाहक..(२)

देव आणि दानवांनी
केले समुद्रमंथन
एक रत्न,कल्पवृक्ष
असे ग्रंथात कथन..(३)

सत्यभामा करी हट्ट
हवा प्राजक्ता मजला
स्वर्गातून पृथ्वीवर
भेट कृष्णाची तिजला..(४)

सडा पडे प्राजक्ताचा
करा अर्पण देवास
सुख,शांती व समृद्धी
मिळे चैतन्य घरास..(५)

जगा प्राजक्ता समान
नाते मातीशी जुळून
सेवा,भक्ती,शुद्धप्रेम
पहा जरासे बळून..(६)

अरविंद कुलकर्णी
छत्रपती संभाजीनगर
भयम ९८२२६४२२९४